

HOSSZÚ AZ ÚT LEFELE

JASON
REYNOLDS

NEMZETI KÖNYVDÍJ
DÖNTŐS

finep
selection

**HOSSZÚ
AZ ÚT
LEFELE**

**JASON
REYNOLDS**

HOSSZÚ AZ ÚT LEFELE

**JASON
REYNOLDS**

Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2019

**Minden javítóintézetbe került testvéremnek
szerte az országban. Azoknak, akikkel
találkoztam, és azoknak is, akikkel nem.
Szeretnek Titeket.**

SENKI

sem hisz mostanában
semmiben,

ezért nem meséltem
el ezt a történetet még
senkinek.

Valószínűleg
te sem hiszed majd el,
azt gondolod majd, hazudok,
vagy elment az eszem,
de biztosíthatlak,

a történetem igaz.

Megtörtént.
Tényleg.

Így volt.

Annyira igaz.

A NEVEM

Will.

William.

William Holloman.

De a barátaimnak

és azoknak,

akik ismernek,

ismernek,

csak Will.

Szóval hívj Willnek,

mert azután, hogy elmeséltem

a történetem,

vagy

a barátom akarsz lenni,

vagy

egyáltalán

nem akarsz a barátom lenni.

Akárhogy is,

megismeresz

megismeresz.

WILLIAM

csak anyunak vagyok
és a bátyámnak, Shawnnak,
ha viccelődni
próbált.

Most
azt kívánom, bár
többet nevettem volna
az ostoba viccein,

mert
tegnapelőtt
Shawnt lelőtték

és megölték.

NEM ISMERLEK,

nem tudom
a vezetéckneved,
hogy vannak-e
bátyáid
vagy nővéreid,
vagy szüleid,
vagy unokatestvéreid,
akik mintha
a bátyáid
és a nővéreid lennének,
vagy nénikéid,
vagy bácsikáid,
akik mintha
a szüleid lennének,

de ha a benned
csörgedező vér ott lüktet
valaki másban is,

sosem akarod
látni, ahogy az a vér
kicsörgedezik
belőlük.

A SZOMORÚSÁGOT

olyan nehéz
elmagyarázni.

Képzeld el,
hogyan felebredsz,
és valaki,
egy idegen

leszíjazott,
és egy fogót nyom
a szádba,
megragadja a fogadat,

az egyik hátsót,
az egyik nagyot,
fontosat

és kitépi.

Képzeld el a lüktetést
a fejedben,
a doboló hangot
a füledben,
a szivárgó vért.

De a legrosszabb,
a legszörnyűbb

az, ahogy a nyelved
folyton becsusszan
az új üres helyre,

ahol tudod,
egy fognak kéne lennie,
de már nincs.

OLYAN NEHÉZ KIMONDANI:

Shawn
halott.

Shawn
halott.

Shawn
halott.

Olyan furcsa kimondani.
Olyan szomorú.

De, gondolom,
nem meglepő,
ami talán
még furcsább,

és még szomorúbb.

TEGNAPELŐTT

a barátommal, Tonyval
arról beszélgettünk odakint,
növünk-e valamennyit most,
hogyan betöltöttük a tizenötöt.

Shawn tizenöt éves korában
harminc centit nőtt, talán
negyvenet is. Ekkor kaptam
meg minden kinőtt ruháját.

Tony azt mondogatta, reméli, megnő,
mert bár ő a legjobb kosaras
a környéken a kortársaink között,
ő a legalacsonyabb is.

És mindenki tudja,
nem jutsz messzire, ha
ilyen alacsony vagy, hacsak
nem tudsz nagyot ugrani. Már-már

repülni.

ÉS AZTÁN LÖVÉSEK DÖRDÜLTEK.

Mindenki
szaladt,
lebukott,
elrejtőzött,
behúzódott
valahova.

Tettük, amit
tanítottak.

Az aszfaltnak nyomtuk
a szánkat, és imádkoztunk,
hogy a durranás, amit
a golyó zúgása követett,
ne minket érjen.

A LÖVÉSEK UTÁN

Tonyval
vártunk, mint mindig,
hogy a moraj elhaljon,
mielőtt felemeltük a fejünket,
és kinéztünk a térre,

hogy megszámoljuk a holttesteket.

Ezúttal
csak egy volt.

Shawn.

SOSEM ÉLTEM

át földrengést.
Nem tudom, ez közel
volt-e hozzá,
de a föld
hatá rozottan mintha
ketté nyílt és
fel falt volna.

AMIRE SZÁMÍTANI LEHET, VALAHÁNYSZOR VALAKIT MEGÖLNEK

1. SIKOLYOK

Nem mindenki sikít.

Általában csak

az anyák,
a barátnők,
a lányok.

Ezúttal

Leticia sikoltott,

Shawn barátnője,
térdre ereszkedve csókolta
a homlokát

a sikolyok között.

Talán azt remélte,
a hangja
valahogy
életben tartja,

megalvasztja a véréét.

De szerintem
tudta,

valahol mélyen,
bánata
legmélyén,

hogy búcsúzóul
csókolja.

ÉS ANYU

halk nyöszörgése,

Ne az én drágámat!

Ne az én drágámat!

Miért?

úgy borult
a bátyám teste fölé,
mint egy fakó fényű
lámpaoszlop.

2. SZIRÉNÁK

Rengeteg sziréna,
élesen harsogtak
a város zajai közt.

De a sikolyokat nem nyomták el.

A sikolyokat mindig,
mindenen át hallani lehet.

Még a szirénákon át is.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

3. KÉRDÉSEK

A zsaruk ránk villantották zseblámpájuk fényét,
mire mind megdermedtünk.

Látott valaki valamit?

kérdezte egy fiatal tiszt.
Őszintének tűnt, mintha
még sosem csinált volna ilyesmit.

Mindig könnyű kiszúrni az újoncokat.
Úgy kérdeznek, mintha
tényleg választ várnának.

Látott valaki valakit?

Én semmit se láttam,

mondta Marcus Andrews,
a környék mindentudója.

Még neki is több esze volt annál,
hogy bármit is tudjon.